

همراهان روحانی الله ابھی

ضمن تبریک به مناسبت آغاز سال جدید امیدواریم هریک از شما عزیزان با بهره مندی از برکات ایام مبارکه صیام آغاز بهاری دیگر را نظاره گر باشید . با این امید که سال پیش رو سالی مملو از رشد و ترقیات روحانی ، خدمت به آئین الهی ، و مملو از سرور و موفقیت در جمیع عرصه های حیات باشد و با این آرزو که هریک از ما بتوانیم قدمی هرچند کوچک در مسیر رسیدن عالم به صلح و آشتی برداریم .

برنامه تقدیمی شامل برنامه ضیافت اول شهرالبهاء با موضوع " ... بذكر الله مانوس شو و از دونش غافل " و نیز برنامه مخصوص نوروز می باشد امیدواریم لحظاتی شاد و دلنشین در کنار عزیزانتان داشته باشید .

تأییداتان مدام

برنامه ضیافت شهرالبهاء 176 بدیع

عنوان: " بذكر الله مانوس شو و از دونش غافل "

قسمت روحانی

1- مناجات شروع

2- کلمات مکنونه

3- ذکر دسته جمعی (به انتخاب جمع)

4- مجموعه نصوص حضرت بهاء الله

قسمت اداری

5-حکایت

6-برنامه نونهالان و نوجوانان

7-مشورت"چگونه میتوانیم در سال پیش رویش از پیش انس با حق را تجربه نمائیم؟

قسمت اجتماعی

8-الفت و پذیرائی

1-مناجات شروع

ای پروردگار بی نیاز ، از جمیع خلق روی بگردانیدیم و بسوی تو توجّه نمودیم از کلّ بی نیاز شدیم تا همدم و همراز تو گردیدیم چون ترا یافتیم خود را از خویش و آشنا بیگانه ساختیم ترا شناسیم و ترا ستائیم و ترا پرستیم . ای پروردگار گناه بیامرز و کمال بیاموز پرده بسوز و روی بنما تا مشاهده جمال و کمال تو نمائیم و از بحر عطا بهره گیریم و از خلق و خوی حبیب نصیب یابیم . خدایا ما را بخود مانوس کن و بنفحات قدس مألوف نما دیده بینا کن و گوش شنوا نما . توئی مقتدر و توانا و توئی بخشنده و مهربان.

منتخبات مکاتیب ج 2 ص 6

"چشم عاشقان الهی روشن است و قلب ایشان به بدایع ذکر او ساکن . اگر با حق انس گیری از ملک فانی درگذری و به دیار راحت مقربایی و دیگر حُزن را نبینی و غم احصاء نمائی

مجموعه آثار قلم اعلیٰ ش 74 ص 13

در بیانی دیگر می فرمایند:

... "بذکر الله مانوس شو و از دوش غافل ، چه که ذکرش انیسی است بی نفاق و مونس است با کمال وفاق ، میهمانی است بی خیانت و همدمیست بی ضرّ و جنایت ، مجالسی است امین و مصاحبی است با ثبات و تمکین ، رفیقی است با وفا بشأنیکه هر کجا روی با تو آید و هرگز از تو نگسلد . غم را بسرور تبدیل نماید و زنگ غفلت بزداید .

آیات الهی جلد 1 ص 182

2-كلمات مبارکه مكنونه

يا ابن الروح

روح القدس يبشرك بالانس كيف تحزن وروح الامر يؤيدك على الامر كيف تحتجب و نور الوجه
يمشى قدامك كيف تضلّ

يا ابن النور

انس دونى و انس بروحى هذا من جوهر امرى فأقبل اليه

اى سر من

صحت اشرا غم بيفزايد و مصاحبت ابرار زنگ دل بزدايد من اراد ان يانس مع الله فليانس مع
احبائه و من اراد ان يسمع كلام الله فليسمع كلمات اصفيائه

5- حکایت:

حضرت عبدالبهاء در هنگام صحبت با گزارشگران مطبوعات در اتاق خود همواره حکمت، محبت و بذله‌گویی را رعایت می‌کردند. هیکل مبارک رویدادی را مربوط به زمستان گذشته به یاد آوردند که مسیحی جوانی عازم زیارت اورشلیم بود. زائر نگران بود و احساس می‌کرد روحیه مناسب و آن حالت احترام لازم را دارا نیست.

حضرت عبدالبهاء به زائر جوان فرمودند، "روح مناسب برای زیارت این اماکن مقدسه با یاد و ذکر حضرت مسیح عبارت از انس مداوم با خداوند است. محبت الهی مانند سیم تلگراف است؛ یک سر آن در ملکوت حضرت روح است و سر دیگر در قلب شما".

زائر جوان با گلایه گفت، "ترسم از آن است که سیم تلگرافم پاره شده باشد".

حضرت عبدالبهاء از ته دل خندیدند و فرمودند، "در این صورت باید از تلگراف بی سیم استفاده کنی".

کتاب شعله

امروز روز نیروز است و جمیع اشیاء منتظر انتشار نفحات قدس مطلع ظهور آتشی برافروز که قلوب را
حرارت محبت الله بخشد و شمعی روشن کن که جهان ظلمانی را نورانی نماید

منتخبات مکاتیب ج 3 ص 176

1- لوح مبارک عید نوروز

2- قسمتی از مثنوی جمال مبارک

3- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

4- برای بهائیان، نوروز، مقدس و نمادی از تجدید حیات روحانی است".

5- شعر: آرزوهای بهاری

1- لوح مبارك عيد نوروز

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا جَعَلْتَ النَّيْرُوزَ عِيدًا لِلَّذِينَ صَامُوا فِي حُبِّكَ وَكُفُوا أَنْفُسَهُمْ عَمَّا يَكْرَهُهُ
رِضَائِكَ، أَيُّ رَبِّ اجْعَلْهُمْ مِنْ نَارِ حُبِّكَ وَحَرَارَةِ صَوْمِكَ مُشْتَعِلِينَ فِي أَمْرِكَ وَمُشْتَعِ
وَتَنَائِكَ، أَيُّ رَبِّ لَمَّا زَيَّنْتَهُمْ بِطِرَازِ الصَّوْمِ زَيَّنْتَهُمْ بِطِرَازِ الْقَبُولِ بِفَضْلِكَ وَإِحْسَانِكَ لِأَنَّ الْأَعْمَالَ كُلَّهَا
مُعَلَّقَةٌ بِقَبُولِكَ وَمَنْوُطَةٌ بِأَمْرِكَ، لَوْ تَحَكَّمْ لِمَنْ أَفْطَرَ حُكْمَ الصَّوْمِ إِنَّهُ مِمَّنْ اغْبَرَّ بِهِ تَوْبُ الْأَمْرِ وَبَعْدَ عَنْ زُلَالِ هَذَا السَّلْسَالِ، أَنْتَ الَّذِي
تَحَكَّمْ لِمَنْ صَامَ حُكْمَ الْإِفْطَارِ إِنَّهُ مِمَّنْ اغْبَرَّ بِهِ تَوْبُ الْأَمْرِ وَبَعْدَ عَنْ زُلَالِ هَذَا السَّلْسَالِ، أَنْتَ الَّذِي
بِكَ نُصِبَتْ رَايَةٌ أَنْتَ الْمَحْمُودُ فِي فِعْلِكَ وَارْتَفَعَتْ أَعْلَامُ أَنْتَ الْمُطَاعُ فِي أَمْرِكَ، عَرَّفْ يَا إِلَهِي
عِبَادَكَ هَذَا الْمَقَامَ لِيَعْلَمُوا شَرَفَ كُلِّ أَمْرٍ بِأَمْرِكَ وَكَلِمَتِكَ وَفَضْلَ كُلِّ عَمَلٍ بِإِذْنِكَ وَإِرَادَتِكَ، وَلِيُرُوا
زِمَامَ الْأَعْمَالِ فِي قَبْضَةِ قَبُولِكَ وَأَمْرِكَ لِئَلَّا يَمْنَعَهُمْ شَيْءٌ عَنْ جَمَالِكَ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ الَّتِي فِيهَا يَنْطِقُ
الْمَسِيحُ الْمَلِكُ لَكَ يَا مُوجِدِ الرُّوحِ وَيَتَكَلَّمُ الْحَبِيبُ لَكَ الْحَمْدُ يَا مَحْبُوبُ بِمَا أَظْهَرْتَ جَمَالَكَ
وَكَتَبْتَ لِأَصْفِيَائِكَ الْوُرُودَ فِي مَقَرِّ ظُهُورِ اسْمِكَ الْأَعْظَمِ الَّذِي بِهِ نَاحَ الْأُمَمِ إِلَّا مَنْ انْقَطَعَ عَمَّا سِوَاكَ
مُقْبِلًا إِلَى مَطْعِ ذَاتِكَ وَمَظْهَرِ صِفَاتِكَ، أَيُّ رَبِّ قَدْ أَفْطَرَ الْيَوْمَ غُصْنُكَ وَمَنْ فِي حَوْلِكَ بَعْدَ مَا صَامُوا
فِي جِوَارِكَ طَلَبًا لِرِضَائِكَ، قَدَّرَ لَهُ وَلَهُمْ وَلِلَّذِينَ وَرَدُوا عَلَيْكَ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ كُلِّ خَيْرٍ قَدَّرْتَهُ فِي كِتَابِكَ
ثُمَّ ارزُقْهُمْ مَا هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ.

2- قسمتی از مثنوی جمال مبارک

ای نگار از روی تو آمد بهار	زین بهار آمد حقایق بشمار
هر گل از وی دفتری از حسن دوست	هر دل از وی کوثری از فضل هوست
این بهاران را خزان ناید ز پی	جمله گالها طائف اندر حول وی
این بهاری نه که جان درکش کند	این بهاری که روانها را کند
آن بهاران شوق خوبان آورد	و این بهاران عشق یزدان آورد
آن بهاران را فنا باشد عقب	و این بهاران را بقا باشد لقب
آن بهار از فصل خیزد در جهان	و این بهار از نور روی دلستان
آن بهاران لاله ها آرد برون	و این بهاران ناله ها دارد کنون
این بهار سرمدی از نور شاه	برزده خرگاه تا عرش اله
جمله در خرگاه او داخل شدند	گر تو چشمت هست بنگر هوشمند
شاه ما چون پرده از رخ بفکند	این بهاران خیمه بر گردون زند
یار ما چون بفکند از رخ نقاب	این بهاران بر فروزد بی حجاب
ما برویش در بهاران اندریم	ما زرویش در گلستان ننگریم

3- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

هُوَ اللهُ

ای یاران حقیقی این زندانی، بشارت جشن و سرور شما در ایام عید رسید نهایت وجد و طرب حاصل گردید این مسجون را آرزو آنست که دوستان بزم محبت بیاریند و جشن مسرت مهیا سازند در نهایت شادمانی بموهبت یزدانی کامرانی کنند و بفضل ربّ غفور محفل فرح و سرور مهیا سازند عود و رود ساز کنند و باهنگ تسبیح و تقدیس دمساز گردند هر روز عیش روحانی ساز کنند و به باده محبت الله نشئه بدیعی آغاز نمایند بصهبای معانی و باده انجذاب ربّانی مستغنی از خمور مزیل شعور گردند و بنهایت تقدیس و پاکی و آزادگی با خلق محشور شوند ای یاران الهی دلبر موهبت پرده برانداخته و شاهد عنایت عرض دیدار نموده باید از فضل بیمنت‌های جمال مبارک جام سرشار باشید و از الطاف شمس حقیقت شمعی روشن و نور بار و بتأییدات غیبیه مظفر و منصور و بتوفیقات صمدانیه پر سرور و حبور گردید و علیکم البهآء الأبهی ع

4- برای بهائیان، نوروز، مقدس و نمادی از تجدید حیات روحانی است."

جوامع بهائی با برگزاری جلساتی نوروز را جشن می‌گیرند؛ در این جلسات بهائیان دعا می‌خوانند و با سرور و شادمانی با یکدیگر معاشرت می‌کنند. "نوروز، سال نو ما، و جشن مهمان نوازی و شادمانی است" (شوقی افندی، رهنمودهایی از حضرت ولی امر الله، ص 30). بهائیان ایرانی تبار بعضی از سنت‌های این جشن باستانی را به جا می‌آورند اما این رسوم فرهنگی را با جنبه‌ی دینی نوروز درهم نمی‌آمیزند. برای افزایش شادی، رویدادهای مهم را اغلب در نوروز برگزار می‌کنند که زمان مناسبی برای اعلان اخبار مهم است.

باب ، تقویم جدیدی به نام "بدیع" آفرید- این تقویم شمسی 19 ماه 19 روزه، و چهار روز (در سال‌های کبیسه، پنج روز) خارج از تقویم [موسوم به "ایام هاء"] دارد. نوروز تنها عید دینی ای بود که باب بنانهاد. نخستین روز سال نو (یعنی، روز "بهاء") نوروز (21 مارچ) است که باب آن را به افتخار "مَنْ يُظْهِرُهُ اللَّهُ" از دیگر روزها متمایز کرد. باب مبشر ظهور "مَنْ يُظْهِرُهُ اللَّهُ" بود و اکثر پیروانش به بهاء الله به عنوان "مَنْ يُظْهِرُهُ اللَّهُ" ایمان آوردند. باب چنین می‌نویسد:

"آن را خداوند شهر بهاء نامیده به معنی آن که بهاء کل شهر در آن شهر است و اون را مخصوص گردانیده به مَنْ يُظْهِرُهُ اللَّهُ" (بیان فارسی، باب 3، واحد 5).

چون نوروز به مَنْ يُظْهِرُهُ اللَّهُ اختصاص داشت، به شدت نمادین و نشانه‌ی موعودی بود که رسالت باب آماده کردن جهان برای ظهورش بود (یعنی همان بهاء الله که بعداً اکثر بابی ها به او ایمان آوردند). باب نوروز را یوم الله می‌خواند..... بهاء الله بعضی از احکام مهم باب را با تغییراتی حفظ کرد. برای مثال، نوروز را عید آنانی خواند که در دوره‌ی صیام پیش از نوروز، روزه گرفته‌اند:

"یا قلم الاعلیٰ ! قُلْ یا ملاء الانشاء ! قد کتَبنا علیکم الصیام ایاماً معدودات و جَعَلنا النیروز عیداً لَکُم بعد اِکم الہا. کذلک اَضائت شمس البیان مِن افق الکتاب مِن لَدُن مالک المبداء و المآب " (کتاب اقدس، 25)..... نوروز نه تنها پیام آور بهار بلکه نماد "ربیع روحانی" است. در زندگی شخصی، عید نوروز زمان نوسازی است. عبدالبهاء، فرزند و جانشین بهاءالله، در بخشی از نامه ای به بهائیان آمریکایی به مناسبت نوروز 1906 چنین نوشت:

"حال نوروز است؛ ... بدایتِ دورِ حقیقت، دورِ بدیع، عصر جدید، قرن جدید، زمان جدید و سالِ جدید است... امیدوارم که این مواهب در وجوه و صفاتِ احبا جلوه نماید و ظاهر شود تا خَلقِ بدیع گردند و حیاتی تازه یابند، و... جهان را جهانی نو کنند تا... شمشیر به شاخه ی زیتون بدل گردد؛ نارِ ضغینه و بغضاء به شعله ی محبت الله تبدیل شود... جمیع نژادها نژادِ واحد گردد؛ و کل سرودهای ملی همچون یک نغمه و آهنگ، هماهنگ شود "

مترجم دکتر عرفان ثابتی

5- شعر: آرزوهای بهاری

دست جنگل پر از سایه باشد

آرزوی کنم در بهاران

مار با پونه همسایه باشد

روز و شب خار و گل دست در دست

مل بوی علف، بوی هیزم

در هوا مهربانی بیچد

خوشه های طلا رنگ گندم

ناگهان جشن باران بگیرند

در هیاهوی شادی بمیرد

آرزوی کنم ناله غم

جای دیوارها را بگیرد

بوته های گل سرخ وحشی

مثل یک شاخه بخشنده باشد

آرزوی کنم دستهایت

مثل گل بر لب خنده باشد

آرزو میکنم هر کجایی

آتوسا صالحی